

2.2.3. Riigikaitsealise kriisilukorra juhtimise erisused

Riigikaitsealise kriisilukorra ajal kehtib KORKS-i üldine kriisijuhtimise raamistik: Vabariigi Valitsus määrab eesmärgid ja prioriteedid, peaminister on kriisilukorra juht ning ministeeriumid ja lahendavad asutused täidavad ülesandeid.

Riigikaitsealise kriisilukorra puhul tuleb samal ajal arvestada sõjalise kaitse juhtimise erisustega.

Sõjalise kaitse juhtimine

Kaitsevägi on Kaitseministeeriumi valitsemisalas olev sõjaväeliselt korraldatud valitsusasutus. Kaitseväge juhib ainujuhtimise põhimõttel Kaitseväge juhataja, kes allub valdkonna eest vastu-tavale ministrile. Ministril ei ole Kaitseväge juhataja üle sõjaväelist käsuõigust Kaitseväge korralduse seaduse tähenduses.

Seetõttu ei asenda KORKS-i üldine kriisijuhtimine Kaitseväge sõjalist käsuliini. Vabariigi Valitsuse, kriisilukorra juhi (peaministri) ja ministeeriumi strateegiline ning valdkondlik juhtimine ja Kaitseväge sõjaline juhtimine toimivad kõrvuti seaduses määratud pädevuse piires.

KORKS annab Kaitseväele riigikaitsealise kriisilukorra ajal eripädevusi. Näiteks võib Kaitsevägi KORKS-i §-s 44 sätestatud tingimustel anda korraldusi ka juhul, kui ta ise ei ole

lahendav asutus. KORKS-i § 40 näeb Kaitseväele riigi sõjaliseks kaitseks vältimatu vajaduse korral ette ka erisused teatud õigusnormide täitmisel ja seda seetõttu, et riigi sõjaliseks kaitseks valmistumine ja sõjaline kaitsmine on riigi ja rahva püsijäämise seisukohalt prioriteetsed.

Kaitseväge täpsemaid eripädevusi käsitletakse Kaitseväge peatükis.

Viimati uuendatud 24.09.2026